

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 405.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Lex cruenta ac nidorulenta sacrificia in atrio ac prærentis sanctuario velis fieri iubebat: panes autem mensa ea intus excipiebat, quam à veteri populo conspici nefas erat. Quo è numero ipse es, qui veritatem in Lege occultatam, ac nunc declaratam minimè cognouisti.

Thaumasio. 402.

Solitaria secessio mediocrem mihi scientiam adiunxit. Nam qui in mediis tumultibus versatur, ac cælestium rerum scientiam adipisci qui studet, illud ignorat, id quod inter spinas feritur ab illis præfocari: atque eum, qui otium non agit, Dei cognitionem consequi minimè posse.

Isidoro Diacono. 403.

Et pictores, & textores qui fericas pelliculas expoliant, multis coloribus ac filis opera sua variare consueverunt, ut perfectam imaginem, aut omnibus partibus absolutam vestem reddant. Eodémque modo progressus Deo gratus haudquaquam simplex uniusque modi est. Omnes enim virtutes ad perfectionem requirit. Quamobrem ciborum ieiunium nihil iis utilitatis affert, qui omnibus sensibus minimè ieiunent. Nam qui in agone certat, ab omnibus se abstinet.

Theodosio Diacono. 404.

Quemadmodum virginitatem colente natura partus Domini exitit, nec incarnationis progressus castitati decrementi quicquam attulit: Eodem modo clauso atque obsignato monumento Resurrectio contigit. Dei enim humanitate induti vtrunque est.

Eidem. 405.

Rerum earum quæ naturam superant, à natura petitas demonstrationes quærere minimè oportet. Nam et si Verbum caro vera factum est: at non homo duntaxat

αἵματα, καὶ τὰς κνίσσας ἐν τῇ αὐτῇ
καὶ τοῖς περσικηνοῖς τῶ ἀγιάματος
ὁ νόμος ἐκέλευσε γίνεσθαι. πρὸς ἄρ-
τους δὲ ἢ ἔσω ἐδέχεται τεραπέζα, ἢ τῷ
παλαιῷ ἀθέατος λαῷ, ὡν εἰς ὑπάρχει ^{ἰπάρχει.}
αὐτὸς, ὁ τίτλ' ἐν τῷ νόμῳ κρυπτομένην,
ὃ νῦν δεδηλωμένην ἀλήθειαν μὴ γινέσ-

Θαυμάσιῳ. υβ.

Ἐμοὶ τίτλ' μετρίαν εἶδισιν ἢ χατα-
μόνας προσέθηκεν ἀναγώρησις. ὁ γὰρ
ἐν μέσσοις θορύβων σφειρόμενος, καὶ γινώ-
σκει τὰ ἔθρανα βεβλάμενος, λελήθει, ὅ-
τι τὸ ἐν ἀκάνθαις σπειρόμενον, ὑπὸ ἐ-
κείνων συμπνίγεται, καὶ ὁ μὴ χολά-
σας, θεὸν γινώσκει δ' διώταται.

Ἰσιδώρῳ Διακόνῳ. υγ.

Καὶ ζωγράφοι καὶ ὑφάνται, οἱ τοὺς
σπῆραν ὑμῶν ἐξεργάζονται, πολλοῖς
χρώμασι τε καὶ νήμασι τὰς εἰματαὶ
τεχνουργίας ποιικίλλουσιν, εἰς τελείας
εἰκόνας, ἢ ἐσθῆτος ἐκτελήρουν. καὶ
ἢ χτ' θεὸν προσκοπή. ὅτι ἐστὶ μονοει-
δής. πασῶν γὰρ δεῖται τῶν ἀρετῶν
εἰς τελείωσιν. ἔδεν οὖν νηστεία βρω-
μάτων ὀνίνησι τὸς μὴ πάσαις νηστεύ-
οντας αἰσθήσειν. ὁ γὰρ ἀγωνιζόμε-
νος, πάντα ἐγκρατεύεται.

Θεοδοσίῳ Διακόνῳ. υδ.

Ὡς τῶ παρθενοῦσης τῆς φύσεως ὁ
τόκος τῶ κυρίου γενήθη, καὶ ἡ προ-
δος τῆς σαρκώσεως τῆ ἀγνεία μείωσιν
ὅτι ἐποίησεν. ἔτως ἐσφραγισμένῳ τοῦ
μνήματος ἡ ἀμάσσις γέγονε. θεὸς γὰρ
ἐνανθρωπήσας τὰ ἀμφοτέρω.

Τῷ αὐτῷ. υε.

Οὐκ ἔστι φυσικὸς ἀποδείξει τῶν ὑ-
πὸ φύσιν ζητεῖν. εἰ γὰρ καὶ σὰρξ ἀ-
ληθὴς ὁ λόγος γενήθη, ἀλλ' οὐ φι-
λὸς ἄνθρωπος ὁ Χριστός. ἐνανθρωπήσας
δὲ,

